

ചോദ്യാത്മരം നം. 78

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ പോധൻ

(മഹയാളം ഉർപ്പട 7 ഇന്ത്യൻ വൈഷ്ണവിലും ഇറ്റാവിയൻ, സ്പാനിഷ് വൈഷ്ണവിലും ശനിയാഴ്ചത്തോടും)

ഓം ശ്രീ സായിരാം!

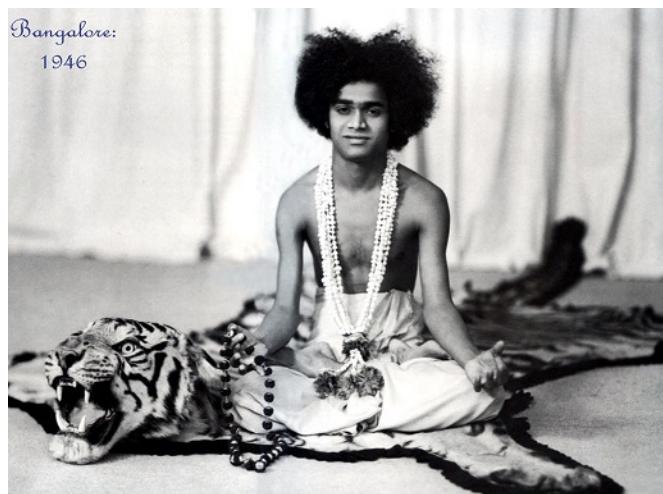
ചോദ്യാത്മരവേള നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ അതിവ്രേഖയ്ക്ക് നന്ദി പറയുന്നു. വരുന്ന ആഴ്ചകളിലും ഈ ശ്രദ്ധ പുഖർത്തുന്നത് തുടർന്നാലും.

ഇന്നത്തെ ചോദ്യം ഇതാണ്.

Q.78 “ധ്യാനം ഒരു വിശ്വാസമാണോ?”

അതെ, ഇതൊരു ധ്യാനമായ ചോദ്യമാണ്. “ധ്യാനം ഒരു വിശ്വാസമാണോ?” നമുക്കിൽ ചർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാം.

മതം മുഴുവനായും വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നു പറയുന്നവർ അനേകമുണ്ട്. വിശ്വാസ മില്ലേക്കിൽ മതവുമില്ല അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ. വാസ്തവത്തിൽ, അവർ ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെ

സ്രീ അരുൺ സ്രീ ശ്രീ വിശ്വാസമാണോ?

‘വിശ്വാസികൾ’ എന്നും മറ്റാരു വിഭാഗം ആളുകളെ ‘അവിശ്വാസികൾ’ എന്നും മുദ്ര കുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ, ധ്യാനവും ഇതരരത്തിലുള്ള ഒരു വിശ്വാസമാണോ? ശരി, എങ്കിൽ എന്താണതെന്ന്? ഇതാണ് ചോദ്യം.

വാസ്തവം പരിഞ്ഞാൽ, ജീവിതം മുഴുവന്നും ഒരു ധ്യാനമാണ്. ബാബു പരിഞ്ഞുള്ളത് നാം ആവർത്തിച്ച് ഓർക്കേണ്ടതാണ്:

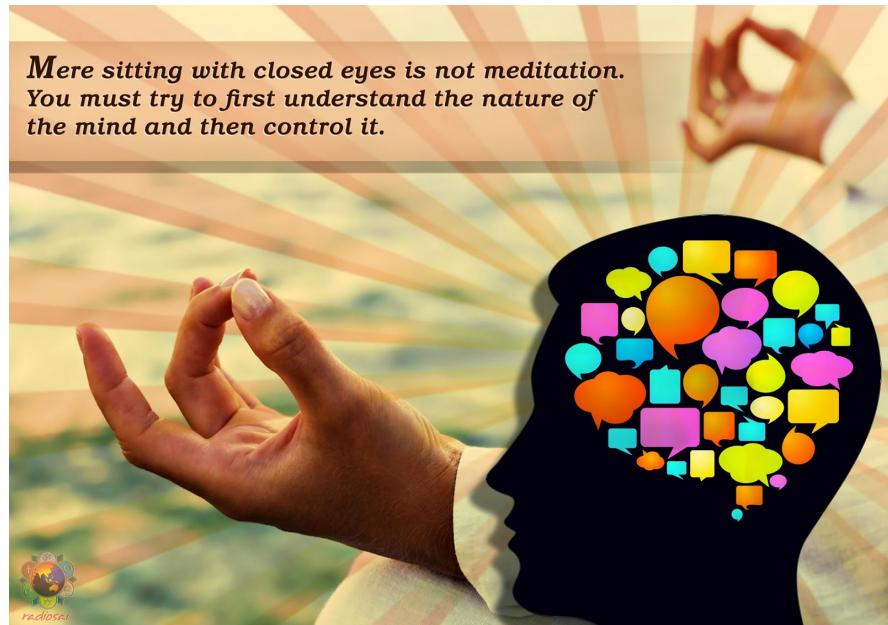
ജീവിതം മുഴുവന്നും ധ്യാനമാണ്, കഴിക്കുന്നത്, എഴുതുന്നത്, സംസാരിക്കുന്നത്, നടക്കുന്നത്, ദയവിംഗ്, വായന- ഓരോന്നും ബാബു പരിഞ്ഞുള്ളതുപോലെ, ധ്യാനമാണ്, അതുകൊണ്ട്, ഞേരാന്ത് വിക്ഷണത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, നാം ധ്യാനത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന്, ധ്യാനമില്ലാതെ ജീവിതമില്ലന്ന്, സ്വാഭാവികമായും നമ്മക്ക് നിന്മന്ത്തിലെത്താം. ധ്യാനാത്മകമായിട്ടില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസമാണ്, കാരണം മുഴുവൻ ജീവിതവും ധ്യാനമാണ്.

ചില ആളുകൾ വാദിച്ചേക്കാം, “അബ്ദി! അത് അപ്രകാരമല്ല. നാം ധ്യാനിക്കുന്നത് ഇഷ്യർരെ കിട്ടാനാണ്, അവിടുത്തെ രൂപം കാണാനാണ്, അവിടുത്തെ സമീപത്താവാനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ധ്യാനം ആവശ്യമുള്ളത്.” ഇങ്ങൻ

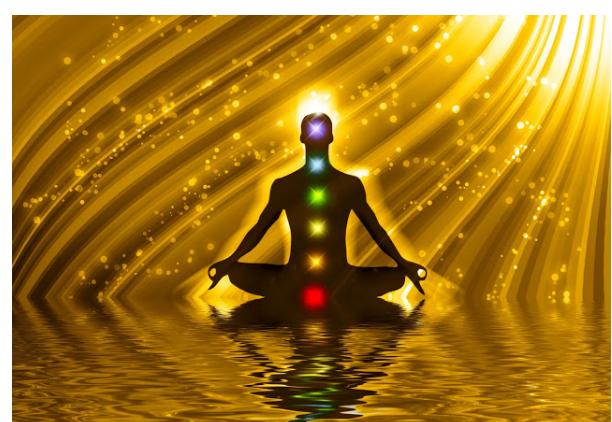
നൈയാണ് ചിലർ വാദിക്കുന്നത്:

എന്നാൽ, നാം ശാസ്ത്രത്തോന്തരാജിഖാൻകു്, പ്രത്യേകിച്ചു് ഉപത്യിഷ്ടത്തുകളിഖാൻകു് പോവുകയാണെങ്കിൽ, ഇഷ്യർരെ നമ്മുടെയുള്ളിൽ ഉപാധിരഹിതനായി, ഒരു ശ്രമവും കൂടാതെത്തന്നെ സന്നിഹിതനാണ് എന്ന്

നമ്മകു് തിർഖ്യയായും അറിയാൻ കഴിയും. തിർഖ്യയായും ഇതൊരു വരൊനമാണ്. അവിടുത്തെ ‘നേടാനായി’ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല, കാരണം, അവിടുന്നു് മുമ്പുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുണ്ട്. ആളുകൾ പറയുന്നു, “ഇല്ല! എന്നായായും നമ്മകു് ഇഷ്യർരെ കാണാനുള്ള യോഗ്യത നേടണം.”

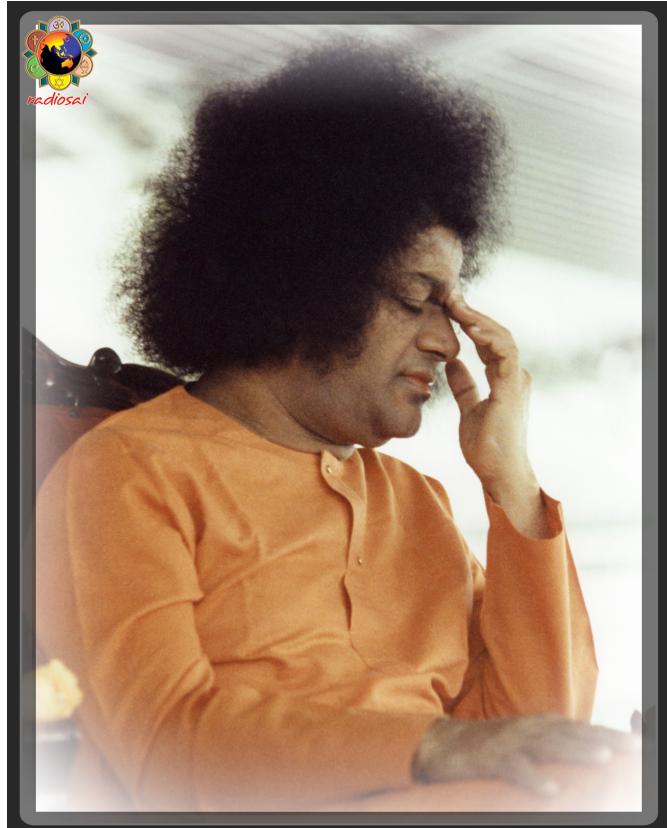
ഇതും ഘളിതമാണ്, അവിടുന്നു് മുമ്പുതന്നെ അവിടെ ഉള്ളതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യോഗ്യത എങ്ങനെ തെളിയിക്കാനാണ്? നിങ്ങൾ യോഗ്യരെല്ലാണു് നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ പരയാനാവും? നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ അർഹിക്കുന്നില്ല എന്നു് എങ്ങനെ പരയാനാവും? നമ്മകു് തെറ്റിപ്പോയി. ഈ തെറ്റായ ആശയങ്ങളും പേരി നാം മിക്കേഴും നിരാഗരായി, വിഷ്ണൂരായി കഴിയുകയാണ്. ഞേരം അരുളുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ സ്വയം ഞേരായിരിക്കു, ഇഷ്യർരെ നേടാനായി ഒരുവൻ യോഗ്യനാഥനെന്നു പരയുന്നതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല. അതിനു പകരം, ഒറ്റ വാചകത്തിൽ നമ്മകു് പരയാം, “ഇഷ്യർ ഒരു കൈവശസ്ത്രം. നിങ്ങൾകു് അവിടുത്തെ സ്വത്തമാക്കാനാവില്ല, കാരണം നിങ്ങൾ ഇഷ്യർനാണു്, ഇഷ്യർ നിങ്ങളിലുണ്ട്. ഒരു സാധനമാണെങ്കിലേ നിങ്ങൾകു് അവിടുന്നിനെ സ്വത്തമാക്കാവും. ഇഷ്യർ ഒരു വസ്തുവും.”

അവിടുത്തെ അർഹിക്കുന്നില്ല എന്നു് എങ്ങനെ പരയാനാവും? നമ്മകു് തെറ്റിപ്പോയി. ഈ തെറ്റായ ആശയങ്ങളും പേരി നാം മിക്കേഴും നിരാഗരായി, വിഷ്ണൂരായി കഴിയുകയാണ്. ഞേരം അരുളുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ സ്വയം ഞേരായിരിക്കു, ഇഷ്യർരെ നേടാനായി ഒരുവൻ യോഗ്യനാഥനെന്നു പരയുന്നതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല. അതിനു പകരം, ഒറ്റ വാചകത്തിൽ നമ്മകു് പരയാം, “ഇഷ്യർ ഒരു കൈവശസ്ത്രം. നിങ്ങൾകു് അവിടുത്തെ സ്വത്തമാക്കാനാവില്ല, കാരണം നിങ്ങൾ ഇഷ്യർനാണു്, ഇഷ്യർ നിങ്ങളിലുണ്ട്. ഒരു സാധനമാണെങ്കിലേ നിങ്ങൾകു് അവിടുന്നിനെ സ്വത്തമാക്കാവും. ഇഷ്യർ ഒരു വസ്തുവും.”

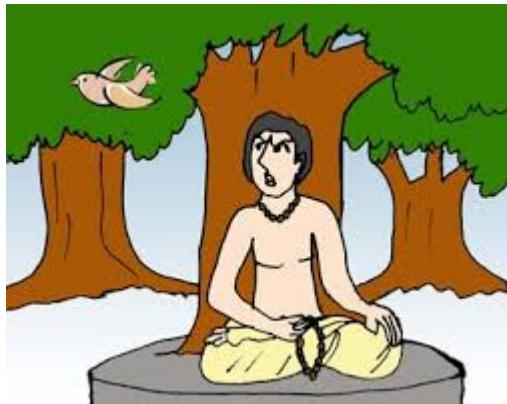
ഇൻ, മദ്ദാരു തമാശയെന്നൊൽ, നിരവധി ആളുകൾ പറയാറുണ്ട്, ‘ഞാൻ യാനിക്കുന്നുണ്ട്, ഞാൻ യാനും ചെയ്യുന്നുണ്ട്’. ഇതും ശരിയല്ല. നിങ്ങൾക്ക് യാനത്തിൽ ജീവിക്കാം, പക്ഷേ അത് ‘ചെയ്യാൻ’ കഴിയില്ല. കഴിഞ്ഞ ചോദ്യത്തിൽ യാനും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യപട്ടതാണ്. അത് ചെയ്യപട്ടകയല്ല, ജീവിക്കപട്ടകയാണ്. അതെ! ഏതാണ് മനുഷ്യസങ്ഗഹം പോലെയാണെന്ന്. നാം വാറുതെ സംന്ദഹിക്കുന്നു, അനേതയുള്ളൂ. സംന്ദഹിക്കുന്ന പ്രക്രിയയെന്നുമില്ല. സംന്ദഹിക്കുന്നതിന് നടപടിക്രമങ്ങളാണുമില്ല. അതിനാൽ, സംന്ദഹം തികച്ചും സ്വാഭാവികവും കൈസർഗ്ഗികവും തത്ക്ഷണമായതും ആവണം. യാനവും അങ്ങനെതന്നെയാണ്.

നേരേമരിച്ച്, നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക ലിതിയോ നടപടിക്രമമോ തെരയുകയാണെങ്കിൽ, അതെന്നു പാഴ്വേലയാവും. അവയെല്ലാം യാനത്തെപ്പറ്റിയോ പ്രധാന ചാന്ദാളപ്പറ്റിയോ പറയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. എന്തുകൊണ്ടൊൽ, ജീവിതം എന്നത് യാനമാണ്. അതാണ് പരിത്വകോണിരിക്കുന്നത്. ഈ യാനമില്ലാതെ, മുഴുവൻ ജീവിതവും കേവലം ഒരു ഉപരിപ്പവമായ മുട്ടപടം, ഒരു മുഖാവരണം മാത്രം. അതിനാൽ, യാനും ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയയാണെന്ന്, സഹജമായ, ജനസിലുമായ പ്രക്രിയയാണെന്ന് നാം അഭിംതിരിക്കാം. മുഴുവൻ ജീവിതവും ഒരു യാനമാണ്. ഇന്ത്യൻ കൃഷ്ണത്ഥായി, യാനമെന്നത് ഒരു പ്രക്രിയയല്ല, അതെന്നു അവസ്ഥയാണ് എന്ന വസ്തുത ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഗണന ത്തോടെ നിങ്ങളുടെ മുഖിൽ നേരതെ വച്ചതാണ്.

ഉപനിഷത്തുകളുമാണ് പ്രഭാഷണം നടത്തുന്ന രോൾ പരാമർശിച്ച ഒരു കമ്പാർമ്മവരികയാണ്. അത് വളരെ രസകരമായ ഒരു ക്ഷയാണ്. അതു മരമുണ്ട്, ആ മരത്തിൽ രണ്ട് പക്ഷികളുമുണ്ട്; ഒരെണ്ണം മുകളിച്ചും മദ്ദത്തുകാഴ്യയുള്ള മരക്കോമ്പിലും ഇരിക്കുകയാണ്. മുകളിലിരിക്കുന്ന പക്ഷി, എല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, മഴക്കത്തിലാണ്. എന്നാൽ, താഴെത്തെ കൊമ്പിലെ പക്ഷി ചാരിക്കളിക്കുകയും തീറ്റയെടുക്കുകയുമാണ്. വിദ്യാർ പരയുകയാണ്, രണ്ടു പക്ഷികളും നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുണ്ട്. നിങ്ങൾ മാനമായി എല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾ മുകളിലെത്തെ പക്ഷിയാണ്, **സാക്ഷിയാണ്**. നേരേമരിച്ച്, നിങ്ങൾ അങ്ങു

മിങ്ങും ചാടികളിച്ച്, വ്യത്യസ്ത കളികളിലും വിനോദങ്ങളിലും മുഴുകിയിരുന്നാൽ, നിങ്ങളാരു ഭാക്തി കമനുശ്യൻ, ഒരു പ്രഹികമനുശ്യനാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ഈ സാക്ഷിയും ഈ ഭാക്തികവ്യവഹാര വും, രണ്ടു വശവും നമ്മിലുണ്ട്. മറ്റു തരത്തിൽ പറ ഞ്ഞാൽ, ചാട്ടം നിർത്തുവേണ്ട നാം നിഴ്ജ്വബോധവുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ഇത്തരം ചാട്ടം അപവാ ചപനങ്ങൾ തിന്നിന്നും നാം നിഴ്ജ്വബോധയിലേക്ക് പോവുന്നു. ഇതിനെയാണ് ‘സാക്ഷിഭാവം’ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. നാം പിര കുന്ന നിമിഷംതന്നെ ധ്യാനം ആരംഭിക്കുന്നു എന്നതും നാമരിയണം. സമസ്ത സ്വർണ്ണിയും ധ്യാനപരമാണ്.

ഈ വോതത്തിൽ നിങ്ങൾ ചോദിശ്വകാം, “ശരി, ജീവിതം ധ്യാനമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കെന്തു കിട്ടാം? മുഴുവൻ അസ്തിത്വവും ധ്യാനമാണെന്നതുകൊണ്ട് എന്താണോ?” നിങ്ങൾ ഈ ചോദ്യം ചോദിശ്വകാം.

ഉത്തരം ഒളിതമാണ്. മുഴുവനും, സകല ജീവിതവും, അതേപടി, ധ്യാനമാണെന്ന് ഞാൻ ഒരിക്കൽ തിരിച്ചിരിയുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് അതാണോരെയം സംഖിക്കുന്നു. ഈ അവഭേദാധത്താൽ, ഈ ധാരണ താൽ, ഞാൻ അതാന്തീപ്തനാവുന്നു, ഇതില്ലാതെ ജീവിതം ഒരു പുർണ്ണപരാജയമാകുന്നു.

അപ്രോഗി നിങ്ങൾ ചോദിശ്വകാം, “ശരി, ആ അവസ്ഥയിൽ എന്താണോ സംഖിക്കുക? ജീവിതം ധ്യാനമാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചിരിയുകയാണെങ്കിൽ, എന്തെ മനോഭാവം എങ്ങനെയെന്നും അഭ്യരിക്കുന്നു? എന്തെ വിത്തവ്യത്തി എങ്ങനെയെന്നും?”

മനോവ്യത്തി അപവാ മനോഭാവം ഒരു സാക്ഷിയുടെതായി രിക്കും. സംഖ്യാപാദം നടക്കുന്നതിന് നാം അനുവദിക്കും.

നടക്കട്ട, അത്രമാത്രം. ഞാൻ എതിർക്കില്ല. ഞാൻ പ്രതികരിക്കില്ല. ഞാൻ വിചിത്രനം ചെയ്തില്ല. കാര്യ ആശ നടക്കട്ട, സംഖ്യികട്ട. അതാണാ അവസ്ഥ. മിക്ക മനസ്കാണ്ഡങ്ങളും, നമ്മുടെ മിക്ക മനോവ്യാധികളും മാനസികപ്രശ്നങ്ങളും നമ്മുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ മുളമാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. സംഖ്യികട്ട, കാര്യ ആശ നടന്നോട്ടു, അപ്രോഗി നിങ്ങളെ അവ കാര്യമായി ബാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, നാം ധ്യാനപരാവണം, അപവാ ജീവിതം ധ്യാനമാണെന്ന വ്യാധമുള്ളവരാവണം.

ശരി, ഈത് സാധ്യമാവണമെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നമേം വായിക്കാതിരിക്കണം. നമുക്ക് അതിഖാനം ചെയ്യാനായിട്ടില്ല. നാം നിർവ്വികാരരാവണം എന്നാലും താനിവിടെ പരയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നാം അവയെയാനും ഹ്യോത്യത്തിലേക്കെടുക്കരുത്. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രശ്നങ്ങളോട് നിങ്ങൾ അപ്രകാരം പ്രതികരിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ നിങ്ങളുടെ ധ്യാനാത്മകതയും ഇളക്കം തട്ടുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനഃശാന്തി പൊയ്യേംപോവുന്നു, കാരണം നിങ്ങൾ അന്യരുടെ പ്രശ്നവുമായി ഒന്നാവുന്നു. ഇത്തും മാർഗ്ഗം. അതിനാൽ, താൻ ആ മഴക്കാവസ്ഥയിൽ, ധ്യാനാവസ്ഥയിൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകും. അതാണ് പരമ പ്രധാനം. അപ്രാശം ധ്യാനം എത്രമേൽ സുന്ദരമാണെന്ന്, ധ്യാനം എന്നത് ഇംഗ്ലീഷിൽ നമുക്ക് സമാ നിജം അനുഗ്രഹമാണെന്ന്, താൻ തിരിച്ചിരിയും.

പക്ഷേ, ചിലർ പരയും, “എനിക്ക് ധ്യാനിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്.” ചില ആളുകൾ പരയും, “ ധ്യാനിക്കാനുള്ള എൻ്റെ ആഗ്രഹം ഇതേവരെ നിരവേറിയിട്ടില്ല. താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്”. ഇതു രണ്ടും തെറ്റാണ്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം തന്നെ ധ്യാനമാണെന്നിരിക്കു, നിങ്ങളെള്ളതിനാണ് ധ്യാനത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് അതിനർത്ഥം, നാം തിരിച്ചിത്തിട്ടില്ല, നമുക്ക് മനസ്സിലായി നില്ല, പക്ഷേ നാം വെറുതേ ധ്യാനിക്കാനായി ആഗ്രഹിക്കുകയാണെന്നാണ്,

ഇനി ചില ആളുകളുണ്ട്, വാദിച്ചുകൊണ്ടെന്നിരിക്കും, “നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം, നിങ്ങൾ അങ്ങനെ ആയിക്കും. ധ്യാനപ്രക്രിയയിൽ ചില അരുതുകളുണ്ട്, ചില അരുതായ്ക്കൾ ഉണ്ട്.” ഇതും ശരിയ നില. കാരണം, ‘വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും’, ‘ശരികളും തെറ്റുകളും’ ഒക്കെ എന്താണർത്ഥമാക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ഇന്നതാവും സംഭവിക്കാൻ പോവുന്നത്. നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം

ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, ഇന്നതാവും എണ്ണം. അതുകൊണ്ട് പ്രഖ്യാദർ, ‘വേണ്ടെന്നും വേണ്ടാതെന്നും’, ‘ശരികളും തെറ്റുകളും’-ങ്കൈ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ പ്രഖ്യാദർ കൊണ്ട് എന്നാണർത്ഥമാകുന്നത്? നിങ്ങൾ ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയാണ്: ‘ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു സംഖ്യിക്കും?’, ‘ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ എന്തു സംഖ്യിക്കും?’ അതിനാൽ, വിധിനിഷ്യാദാൾ(Do's and don'ts) ഭാവിസംബന്ധിയാണ്. ധ്യാനം ഭാവിയെല്ല. ധ്യാനം വർത്തമാനമാണ്. അതുമാത്രമാണ്. ധ്യാനം വരുംകാലമല്ല. ഒരിക്കലുമല്ല.

സമസ്ത പ്രപഞ്ചവും ആപ്പോൾ തതിവാബന്നന്നും നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. ഒരു ക്രിസ്തീയഗാനം ഇപ്രകാരമാബന്നന്ത് ഞാൻ വളരെ നന്നായി ഓർക്കുന്നു:
“ആനന്ദിപ്പിൻ!

ആനന്ദിപ്പിൻ!” മുഴുവൻ അസ്തിത്വവും ആനന്ദത്തിലാണ്, ധ്യതം വയ്ക്കുകയാണ്. അത് ആപ്പോൾ തതിവാബാണ്. മുഴുവൻ പ്രക്രതിയും രമണിയമാണ്, എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടോണ്ട്, അവയ്ക്ക് ഭാവി എന്നോന്നില്ല. എന്തു കാര്യം എന്നാവും, എന്തു ഭാവി എന്തായിരിക്കും-ഇങ്ങനെന്നെന്നാനുമില്ല. കേവലം ഉപാധിരഹിതമാണെന്ന്. അത് നിരയെ ദൈവികതയാണ്. ഇതാണ് നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്.

മറ്റു ലീതിയിൽ പരഞ്ഞാൽ, ധ്യാനം നമ്മുടെ ജന്മാവകാശമാണ്. നാം അതിനുവേണ്ടി കഷ്ടംപെടുത്തില്ല. നമ്മുക്ക് ധ്യാനത്തിന്റെ ഉണ്മയിൽ ഇളവേൽക്കാം. ജനകാ ഇത്യുംകൊണ്ട് പിരവിയെടുത്തിട്ടുണ്ടിനാൽ, ധ്യാനം എന്തു ലക്ഷ്യമാബന്നും, ധ്യാനത്തിന് ലക്ഷ്യമുണ്ടെന്ന് പരയുന്നത് വിധിപ്പിത്തമാണ്. രണ്ടും തെറ്റാണ്.

നിങ്ങൾ എവിടെയും പോകേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ നന്നാം ചെയ്യേണ്ടതില്ല, കാരണം ജീവിതം ധ്യാനമാണ്. ഇതു മാത്രമാണ് നന്നായി ധരിക്കേണ്ട കാര്യം, ഇത് നമ്മുടെ ഹ്യാത്യന്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക് പോവണം. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടോണ്ട്, നിങ്ങൾ മറന്നതിലായിരിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങൾ ധ്യാനപരായിരിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങൾ നിരിക്കുകയാണ്. ആ പരമമാത്രത്തിൽ, ആന്തരയാത്രയുടെ ആ ധ്യാനാവസ്ഥയിൽ, സത്തയുമായുള്ള സംഹ്യാത്തിൽ, പരമനിർവ്വതിയാണ്. അതാണുത്, അതാണുത്.

യാനം അയത്തപളിത്ത്(spontaneous)മാണ്. “തൊൻ നാളെ മുതൽക്കും, അപ്പറാ 2022-ൽ പെൻഷനാ വുന്നതുതോട് യാനിക്കും.” എന്നു നിങ്ങൾക്ക് പറയാനാവില്ല. വിധിപരിത്ഥം, അബ്ദം! കാരണം, അത് ദൈവസർവ്വകമാണ്, ഉടൻഡിയുള്ളതാണ്. എങ്കെന്ത്? ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ മതി! നിങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യണമെന്തില്ല. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ, മുഴുവൻ ജീവിതവും യാനമാണ്. സ്വാമിയുടെ വാക്കുക ഇല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുപോവുകയാണെങ്കിൽ, “കഴിക്കുന്നത്, വണ്ണിയോടിക്കുന്നത്, സംസാരിക്കുന്നത്, വായിക്കുന്നത്, ഇതെല്ലാം യാനമല്ലാതെ മറ്റാണുമല്ല.” നാം മതശരിക്കുന്നില്ല, നാം പരിശ്രമിക്കുന്നില്ല, നാം പ്രതിരോധിക്കുന്നില്ല, കാരണം യാനമെന്നത്, നമ്മുടെ ജനാവകാശമെന്ന നിഖയ്‌ക്ക്, ഒരു സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയയാണ്.

അതിനാൽ, യാനം ഒരു വിശ്വാസമല്ല. അല്ല! യാനം ഒരു ഉൺയാണ്. യാനം സത്യമാണ്, അതോരു വിശ്വാസമല്ല. വസ്തുതക ഇടു വസ്തുതയാണെന്നത്. അത് പരമാർത്ഥമാണ്. നിങ്ങളെല്ലാണെന്ന അതാണെന്നത്, അതുമാത്രം. നിങ്ങളെ അഭ്യർത്ഥിരും എന്നതിനെ

ചൂഢിയല്ല അത്, നിങ്ങളെല്ലായിരുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റിയുമല്ല. അതിന് സങ്കേതങ്ങളെല്ലാണുമില്ല, നിതികളെല്ലാണുമില്ല കാരണം, തുടക്കം മുതൽ ഒരുക്കം വരെ അത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം ഉള്ളതാണ്.

“യാനം ഒരു വിശ്വാസമാണോ?” എന്ന താകളുടെ ചോദ്യത്തിന് എന്തിക്ക് തരാനാവുന്ന മറുപടി ഇതാണ്.

താകൾക്ക് നന്ദി.

സായിരാം.

**(പ്ര. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(മഹാശ്രദ്ധപരിശോഖ: എം.എൻ. വിനോദ്‌കുമാർ)**